

GŁOS RADOMSZCZANSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

PONIEDZIAŁEK 9 MAJA 1949 ROKU

Nr 126 (1500)

Prezydent RP. odwiedził Łódź

Uroczyste zakończenie I-go Kursu Centralnej Szkoły PZPR – w obecności Przewodniczącego Komitetu Centralnego PZPR tow. Bolesława Bieruta i członka Biura Politycznego KC PZPR tow. Jakuba Bermana

Przewodniczący KC PZPR tow. Bolesław Bierut

W dniu wczorajszym w Centralnej Szkole PZPR w Łodzi odbyło się uroczyste zakończenie I-go Kursu Szkoleniowego aktywu partyjnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Na uroczystość przybyli: przewodniczący Komitetu Centralnego PZPR tow. Bolesław Bierut, członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Jakub Berman, członek KC PZPR, kierownik Wydziału Szkolenia Partyjnego tow. Ola Kozłowska, kierownik Wydziału Historycznego KC PZPR tow. Tadeusz Daniszewski, członek KC PZPR, I-szy sekretarz KŁ PZPR tow. Władysław Dworakowski, I-szy sekretarz KW PZPR tow. Wojciechowski i inni.

Około półtorej godziny spędził tow. Bierut, tow. Berman i inni goście na szczerej, przyjacielskiej pogawędce z uczestnikami kursu. Tow. Bierut zainteresował się wynikami szkolenia. Jak wynikało z odpowiedzi uczestników kursu – szkoła dała im bardzo wiele. Trafnie ocenili korzyści, jakie słuchacze osiągnęli z nauki, tow. Skrzyński – również absolwent zakończonego kursu.

„Zjechaliliśmy się – powiedział on – z całej Polski, ale reprezentujemy jedno – masę pracującą Polskę: włókienników, górników, hutników, metalowców i pracujących chłopstwo. Przybyliśmy do Szkoły jako członkowie dwóch partii. Opuściliśmy ją zjednoczoną ideologicznie, zjednoczeni dzięki opanowaniu podstaw teorii marksistowsko-leninowskiej. Zapoznaliśmy się z historią walki międzynarodowej klasy robotniczej, z historią walki rosyjskiej klasy robotniczej – z historią WKP (b).

Uroczystość i wesoło obchodzono DZIEŃ HUTNIKA

KATOWICE (PAP) W dniu 8 maja br. odbyły się we wszystkich hutach i zakładach pracy, podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Hutniczego do rocznej uroczystości, związane z „Dniem Hutnika”.

W sprawozdaniach, złożonych podczas akademii przez przedstawicieli dyrekcji, rad zakładów i komitetów PZPR, dokonano podsumowania prac, związanych z przedterminowym wykonaniem planów produkcyjnych,

Zrozumieliśmy rolę Partii w walce o nowy ustrój społeczny, w walce o przebudowę państwa.

Zapał, z jakim przemawiał młody aktywista potwierdzał słowa tow. Bieruta widniejące nad stołem prezydyjnym.

„Nasze pokolenie woli w życie marzenie wielbionego rewolucjonistów polskich – zbuduje Polskę Socjalistyczną.”

Trudno opisać entuzjazm, jaki zapanował na sali z chwilą pojawienia się tow. Bieruta, tow. Bermana i pozostałych towarzyszy z kierownictwa naszej Partii. Sala wstaje – huczą oklaski. Rozbrzmiewa pieśń „Mędzynańców”.

Uroczystość zagalę kierownik Działu Naukowego Szkoły Centralnej tow. Berler. W prezydium zasiadli: przewodniczący Komitetu Centralnego PZPR – tow. Bolesław Bierut, członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Jakub Berman, członek KC PZPR kierownik Wydziału Szkolenia Partyjnego tow. Ola Kozłowska, kierownik Wydziału Historycznego KC PZPR tow. Tadeusz Daniszewski, członek KC PZPR I-szy sekretarz KŁ PZPR tow. Władysław Dworakowski, I-szy sekretarz KW PZPR tow. Wojciechowski, minister, Przemysłu Lekkiego tow. Eugeniusz Stawiński, wojewoda łódzki ob. Piotr Szymanek, przewodniczący pracy tow. tow. Ulkowska i Bojarska i inni.

Jako pierwszy – zabiera głos

Członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Jakub Berman

„Zjechaliliśmy się – powiedział on – z całej Polski, ale reprezentujemy jedno – masę pracującą Polskę: włókienników, górników, hutników, metalowców i pracujących chłopstwo. Przybyliśmy do Szkoły jako członkowie dwóch partii. Opuściliśmy ją zjednoczoną ideologicznie, zjednoczeni dzięki opanowaniu podstaw teorii marksistowsko-leninowskiej. Zapoznaliśmy się z historią walki międzynarodowej klasy robotniczej, z historią walki rosyjskiej klasy robotniczej – z historią WKP (b).

wykonaniem zobowiązań oszczędnościowych i rozwojem współzawodnictwa pracy.

Podczas uroczystych akademii ponad 1.500 jubilatów hutnictwa otrzymało premie za 25-35- i 40-letnią pracę.

Po akademiach hutnicy zasedli i wspólnych posiłków w swoich zakładach pracy. Popołudnie i wieczór maja wypełniły zabawy i festyny w parkach hutniczych, świetlicach i innych

przewodniczący KC PZPR tow. Bolesław Bierut – życząc absolwentom, by nie zasklepiali się w zdobytej wiedzy, by ją pogłębiali i przekazywali innym.

Przemówienie tow. Bolesława Bieruta zebrani nagrodzili długo niemilkającymi oklaskami i okrzykami. Sala zatrzęsała się od skandowanych okrzyków: Bierut, Bierut, Bierut!

Tow. Budzińska w swym przemówieniu podkreśliła obowiązki kadry partyjnej, do której obecnie zaliczają się absolwenci pierwszego kursu PZPR. Należy być zawsze w najściślejszym kontakcie z masami, bo tylko przez taki ścisły kontakt można się wiele nauczyć.

Po przemówieniu tow. Budzińskiej oraz przemówieniu przedstawicieli absolwentów zakończyła się część oficjalna uroczystości.

Niezwykłe imponująco wypadła część artystyczna uroczystości – w której wystąpił wychowawca Domu Dziecka w

Helenówku oraz absolwenci kursu.

Mile wspomnienie pozostawia po sobie absolwenci kursu wśród dzieci RTPD. Z dobrowolnych składek ufundowali oni radioaparat wraz z dwoma głośnikami – przekazując to wszystko dla Domu Dziecka RTPD. Serdecznie podziękowali przedstawiciele młodzieży ofiarodawcom.

Na zakończenie uroczystości odbyła się wspólna kolacja.

Moskwa w przededniu Święta Zwycięstwa

Moskwa (PAP). Stolica ZSRR i cały Związek Radziecki wita Dzień Zwycięstwa w podniosłym i radosnym nastroju. We wszystkich przedsiębiorstwach, instytucjach, uczelniach odbywają się już od kilku dni uroczyste akademie, referaty i pogadanki, poświęcone czwartej rocznicy zwycięstwa nad hitleryzmem.

W niedzielę we wszystkich parkach Moskwy odbywały się

masowe zabawy ludowe, podczas których na dziesiątkach zaadaptowanych estrad występowały zespoły artystyczne, orkiestry, śpiewacy, recytatorzy, a także bohaterowie Związku Radzieckiego, uczestnicy bitwy stalingradzkiej i szturm na Berlin, dzielący się ze zgromadzonymi tłumami swymi wspomnieniami wojennymi.

W Parku Izmailskim odbył

się w niedzielę wieczorem tradycyjny bal młodzieży. Tysiące mieszkańców Moskwy zwiedzają Muzeum Armii Czerwonej, oglądając pamiątki i trofea z ostatniej wojny. Szczególną uwagę zwraca zawieszony na centralnym miejscu czerwony sztandar zwycięstwa zatknięty przed 4 laty przez żołnierzy radzieckich nad berlińskim Reichstagiem.

Rozwój oświaty i kultury narodowej – wzmocnieniem frontu pokoju i postępu

Ilia Erenburg o Kongresie Paryskim i o polskiej ofensywie kulturalnej

WARSZAWA (PAP) Znakiem czasu jest dla nas Kongres Paryski, który przebiegał w Warszawie, precyzując swe wrażenia z Kongresu Pokoju w Paryżu, stwierdził m. in.:

Byłem świadkiem wielu wielkich dni Paryża, ale szczególnie wyrył się w moją pamięć wielki wiec na stadionie Buffalo. Po wielu przemówieniach usłyszeliśmy jeszcze jeden głos – głos narodu francuskiego, który oświadczył do nas: „Nie jesteśmy, że rok 1949 nie jest rokiem 1939.”

Kongres – to mocne ostrzeżenie dla tych, którzy marzą o wojnie. Obecnie jasne jest dla każdego, że jeżeli podlegać zechcą urzeczywistnić swoje zamiary, to wojna skończy się przed jej rozpoczęciem i wcale nie tak, jak sobie tego życzą. Narzekania o zwiększeniu dywidend mogą doprowadzić do klęski autorów tych marzeń.

Ilia Erenburg podkreślił też z uznaniem znaczenie wielkiej ofensywy kulturalnej, jaką prowadzi obecnie Polska Ludowa.

O znaczeniu rozwoju kultury i oświaty dla wzmocnienia frontu pokoju i postępu, wielki pisarz radziecki powiedział:

„Czytanie to twórczość. Rzetelny czytelnik tworzy u siebie treść książki swoim doświadczeniem życiowym, fantazją i własnym życiem duchowym. Tworzenie milionów takich czytelników – to rozszerzanie i kontynuowanie kultury narodowej, to wielki wkład w ogólnoludzki postęp.”

„Czytanie to twórczość. Rzetelny czytelnik tworzy u siebie treść książki swoim doświadczeniem życiowym, fantazją i własnym życiem duchowym. Tworzenie milionów takich czytelników – to rozszerzanie i kontynuowanie kultury narodowej, to wielki wkład w ogólnoludzki postęp.”

„Czytanie to twórczość. Rzetelny czytelnik tworzy u siebie treść książki swoim doświadczeniem życiowym, fantazją i własnym życiem duchowym. Tworzenie milionów takich czytelników – to rozszerzanie i kontynuowanie kultury narodowej, to wielki wkład w ogólnoludzki postęp.”

„Czytanie to twórczość. Rzetelny czytelnik tworzy u siebie treść książki swoim doświadczeniem życiowym, fantazją i własnym życiem duchowym. Tworzenie milionów takich czytelników – to rozszerzanie i kontynuowanie kultury narodowej, to wielki wkład w ogólnoludzki postęp.”

Naród francuski solidaryzuje się z wnioskiem Polski w sprawie Hiszpanii „Humanité” o profrankistowskiej polityce USA

PARYŻ (PAP) Omawiając projekty amerykańskie co do ewentualnego dopuszczenia Hiszpanii frankistowskiej do O. N. Z. dziennik „Humanité” przypomina uchwałę Zgromadzenia ONZ z grudnia 1946 r. stwierdzającą, że w czasie wojny Franco udzielał pomocy Hitlerowi i Mussolinemu.

Amerykanie – pisze „Humanité” – dążąc do wznowienia i rozwinięcia stosunków „handlowych” z generałem Franco, pragną rozbudować w Hiszpanii sieć lotnisk, linii kolejowych i elektrowni oraz uzyskać monopol na eksploatację rudy i uranu.

Stanowi to groźbę dla pokoju świata, a przede wszystkim dla bezpieczeństwa Francji. Dlatego też – pisze dalej „Humanité” – naród francuski solidaryzuje się z wnioskiem Polski w sprawie Hiszpanii, bo wniosek ten jest zgodny z zasadami karty ONZ, jest

poważnym etapem walki z podległymi wojennymi i służy interesom demokracji i pokoju.

BERLIN (PAP) – Z kół francuskiego zarządu wojskowego donoszą o możliwości zmiany na stanowisku gubernatora strefy francuskiej w Niemczech. Podobno ustąpienie obecnego gubernatora – generała Koeniga ma nastąpić jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca.

Po gen. Clay'u – gen. Koenig?

BERLIN (PAP) – Z kół francuskiego zarządu wojskowego donoszą o możliwości zmiany na stanowisku gubernatora strefy francuskiej w Niemczech. Podobno ustąpienie obecnego gubernatora – generała Koeniga ma nastąpić jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca.

Premier Józef Cyrankiewicz w Jasienicy Dolnej na uroczystym zakończeniu Tygodnia Oświaty Ludu Opolszczyzny manifestuje na rzecz upowszechnienia kultury

NVSA (PAP) „Obowiązkiem naszym wobec Polski Ludowej jest jak najszybsze wyrównanie wiekowego opóźnienia, zlikwidowanie wieloletniego zacofania, które powstało w Polsce wskutek ucisku obywateli i kapitałistów w okresie przedwojennym. Kiedy rządy sanacyjne i wyzyskiwacze nie tylko nie dbali o rozszerzenie i upowszechnienie oświaty, lecz przeciwnie wszystko robiли, aby lud pracujący trzymał w niewiedzy i ciemnocie, umacniając w ten sposób swoje rządy i panowanie”

oświadczył premier Józef Cyrankiewicz podczas uroczystego zakończenia ogólnopolskiego Tygodnia Oświaty, Książki i Pracy w Jasienicy Dolnej na Opolszczyźnie.

Uroczystość ta sfała się wspólną manifestacją ludności około 100 tysięcy osób na rzecz upowszechniania oświaty

Serdeczną długotrwałą owację zgromadziła wielotysięczna rzesza manifestantów premierowi Rządu Rzeczypospolitej Józefowi Cyrankiewiczowi, ministrowi oświaty Stanisławowi Skrzyszewskiemu oraz wiceministrowi H. Jabłońskiemu, przybyłym w towarzystwie wojewody śląsko-dąbrowskiego Jaszczuka i sekretarza WK PZPR w Katowicach – Machna.

Serdeczną długotrwałą owację zgromadziła wielotysięczna rzesza manifestantów premierowi Rządu Rzeczypospolitej Józefowi Cyrankiewiczowi, ministrowi oświaty Stanisławowi Skrzyszewskiemu oraz wiceministrowi H. Jabłońskiemu, przybyłym w towarzystwie wojewody śląsko-dąbrowskiego Jaszczuka i sekretarza WK PZPR w Katowicach – Machna.

Serdeczną długotrwałą owację zgromadziła wielotysięczna rzesza manifestantów premierowi Rządu Rzeczypospolitej Józefowi Cyrankiewiczowi, ministrowi oświaty Stanisławowi Skrzyszewskiemu oraz wiceministrowi H. Jabłońskiemu, przybyłym w towarzystwie wojewody śląsko-dąbrowskiego Jaszczuka i sekretarza WK PZPR w Katowicach – Machna.

Koszmar fabrykantów broni.

WALKA O POKÓJ

Leon Pasternak

Cena istnienia

Polegli na polach bitew,
żołnierze armii wolności
— nie wstaną aby oskarżać.

Wzięci przez szpiclów z ulicy,
rozstrzeliwani na miejscu
— nie wstaną aby się zemścić.

Zakatowani w kacetach,
zatrutowani w karcerach
— nie wstaną aby nas sądzić.

Ziemia zaleczy swe rany,
miasta piękniejsze wyrosną
— gdzie są popioły spalonych?

Kto pojmie wątpliść i siłę
okrzyku, który skazaniec
rzucił przeciwko salwom?

Za mało naszego życia,
za mało pamięci naszej
— odwagi mało w sumieniu.

Wznosząc świat sprawiedliwszy,
świat ocalony z zagłady
zapamiętajmy na zawsze!

— że po to zginęli tamci
— bohaterowie i tchórze
— abyśmy my mogli żyć.

Cztery lata temu rozszalała się po świecie radosna wieść o zwycięstwie miłujących pokój narodów nad barbarzyńcami faszystowskimi.

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci słoneczny dzień majowy: główne place miast, wypełnione pobrzedzi szalejącym z radości tłumem, ciągnące się w nieskończoność, szeregi uwolnionych więźniów, zdążających po drogach niemieckich z powrotem do ojczyzny, czerwone sztandary, zatknięte przez zwycięskich wojowników radzieckich nad rozwalonym gniazdem faszystów...

Zaiste, narody miały powód do triumfu. Rozpadł się w proch rozbójniczy imperializm niemiecki. Zwycięska armia radziecka spełniła do końca swą szlachetną misję wyzwolenia.

Zdawało by się, że nie już nie stanie na przeszkodzie zniszczeniu żarliwych nadziei milionów prostych ludzi, marzących o trwałym pokoju, o wolności, o pracy twórczej i znanych warunkach materialnych.

Niestety, jakże złudne okazały się te nadzieje, okrutnie omylił się ludzkie w swych przewidywaniach.

Miejsce zwyciężonych agresorów niemieckich zajęli inni. Szafeńskie marzenie o hegemonii światowej, pogrążone pod gruzami hitlerowskiego Reichu, odrzuciło się za oceanem, a wraz z nim ożyły również i złowieszcze widma niedawnej przeszłości, zagrażające wtrąceniem świata w odmet jeszcze okropniejszej krwawej wojny. Na przestrzeni 4 lat powojennych, w naszych oczach depcze się nieustannie zasady demokratyczne, uchwalone przez cztery mocarstwa sojuszników, zasady, które znalazły dobitny wyraz w takich historycznych dokumentach, jak Karta Atlantyku, uchwały konferencji teherańskiej, jaltańskiej, poczdamskiej, Karta ONZ. Zamiast demokratyzacji i demilitaryzacji Niemiec rozczłonkowuje się je sztucznie tworząc marionetkowe, reakcyjne „państwo” zachodniemieckie, na czele którego stoją niemieccy potentaci finansowo - przemysłowi, reakcyjni generałowie i politycy; awanturnicy, wczoraj jeszcze wiernie służący Hitlerowi.

Zamiast równouprawnienia narodów prowadzi się brutalną politykę dyktatu, interwencji zbrojnej, kolonialnych grabieży. Zamiast wolności demokratycznych widzimy okrut-

ne krwawe rozprawy z uczciwymi patriotami, niepokornymi wyzysk mas pracujących; zamiast upragnionego pokoju — nieokiełznana propaganda wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Asy Wall Street, utkały pającą sieć lichwiarskiego jarzma, omotując nią coraz bardziej kraje Europy Zachodniej, Bliskiego i Środkowego Wschodu. Południowo - Wschodniej Azji i Ameryki Łacińskiej i przelastując ją w monopolistyczne rezerwy kapitału amerykańskiego.

Coraz to nowe państwa przekształca się w przyczółki i bazy przygotowanej przez imperialistów nowej agresywnej wojny. W laboratoriach i fabrykach amerykańskich produkują się bomby atomowe i inne wyrafinowane środki masowego zniszczenia. Zmodernizowany ludobójca w postaci amerykańskiego członka Komitatu wrzeszczy na całą Jordanię, domagając się od swego rządu, aby jak najszybciej pusił w ruch zakupione w zmar-

szallizowanej Europie mięso armatnie i jak najszybciej zniszczył Moskwę.

Tak się przedstawiają obydne kulisy sławetnego paktu północno - atlantyckiego, który dyplomaci imperialistyczni i publicyści przy poparciu swych zauszników prawicowo - socjalistycznych określają mianem „narzędzia pokoju”.

Od Karty Atlantyku do paktu atlantyckiego prowadzi haniebną drogą burżuazyjny „demokracji” zachodniej.

Na szczęście nasz świat powojenny nie jest taki, jakim chciałby go widzieć Winston Churchill i jego uczniowie.

W grze imperialistów, zmierzającej do osłabienia Związku Radzieckiego, karty ich zostały pobite. Kraj radziecki, który odegrał decydującą rolę w rozgromieniu hitlerowskiej maszyny wojennej, który „wybawił Europę z niewoli niemieckiej, po wojnie okazał się jeszcze potężniejszy i jeszcze bardziej zespólny.

ZSRR, który energicznie i nieugięcie broni demokratycznych zasad uchwał krymskich, poczdamskich i Karty ONZ — stoi jako przeszkoda do pokonania na drodze agresji imperialistycznych. Wokół Związku Radzieckiego zespólny się młode demokracje ludowe Europy środkowej i południowo-wschodniej, które zostały wyzwolone z jarzma faszystow-

skiego przez Armię Radziecką i wkroczyły na drogę budownictwa socjalistycznego.

Wielkie humanitarne idee marksizmu - leninizmu triumfalnym marszem obiegają bezgraniczne przestworza naszej planety, przenikając do najbardziej odległych zakątków. Imię genialnego Stalina stało się sztandarem dla wszystkich postępowych, myślicy ludzi, dla ludzi walczących o pokój i demokrację. Ludzi tych jest wielu, jest ich z każdym dniem coraz więcej. Kwietniowy Kongres Obróńców Pokoju w Paryżu i Pradze: niebawem, jeśli idzie o ich skalę i entuzjazm, demonstracje pierwszomajowe we wszystkich krajach — wszystko to dowiodło, jak wielkie i twarde są międzynarodowe siły postępu przeciwstawiające zamysłom podżegacz wojennych.

Nie trudno zważyć garstką dolarów, lub zastraszyć bombami atomowymi burżuazyjnych i pseudo - socjalistycznych polityków. Ale narodów zastraszyć nie można, tak samo, jak nie można kupić ich

sumienia. Ludzkość zbyt wiele wycierpiała w ciągu minionych lat i wywalczyła sobie święte prawo do pokoju, bezpieczeństwa, wolności, za cenę niezliczonych ofiar, czynów bohaterskich, za cenę krwi najlepszych swych synów. Setki milionów ludzi pracy wszystkich krajów, ras i narodowości, którym przewodzi komuniści — wierni naśladowcy Lenina — Stalina — powstały do obrony bezcennych zdobyczy, uzyskanych w wielkim zwycięstwie sprzed czterech lat.

W pamiętnym, uroczystym, dniu 9 maja 1945 roku towarzyszył Stalin, gratulując swym rodakom z okazji historycznego zwycięstwa mówić:

„Odtąd nad Europą powiewać będzie wielki sztandar wolności narodów i pokoju między narodami”.

Rozwój potężnego międzynarodowego ruchu obrońców pokoju jest niezawodną gwarancją, że te słowa twórcy wielkiego zwycięstwa, wodza, nauczyciela i przyjaciela mas pracujących wcielią się w życie.

Ogólnonarodowa ofensywa przeciwko analfabetyzmowi „Izwiestia” o „Tygodniu Oświaty, Książki i Prasy” w Polsce

MOSKWA (PAP) „Izwiestia” w obszernej korespondencji własnej z Warszawy pisał Jarosław, poświęconej „Tygodniowi Oświaty, Książki i Prasy” w Polsce, stwierdzając, że walka podjęta przez demokratyczny rząd Polski Ludowej z analfabetyzmem, żalosną spuścizną dawnego ustroju obszar- nica kapitalistycznego, nabrała obecnie charakteru powszechnego.

Dziennik przytacza szereg cyfr, ilustrujących opłakany stan oświaty w Polsce przedwrześniowej, zastraszający analfabetyzmem nawet w wielkich ośrodkach przemysłowych, nie mówiąc już o wsł, ciągle kur-

zenie się wydatków na oświatę w Polsce burżuazyjnej.

Całkiem odmiennie — piszą „Izwiestia” — wygląda sytuacja obecnie, gdy władzę przejął w swoje ręce lud. O ogromnym rozmachu budownictwa szkół, o postępie szkolnictwa powszechnego, o rozwoju sieci nauczania wyższego, świadczą chociażby nieustannie rosnące wydatki na oświatę, stanowiące w roku bieżącym 18,4 proc. budżetu państwowego.

Wskazując na wielką pracę, dokonaną przez Rząd Polski Ludowej w dziedzinie likwidacji analfabetyzmu „Izwiestia” stwierdza, że dotychczasowe wyniki Tygodnia Oświaty

świadczą o tym, że plan rząd- ofensywa przeciwko analfabe- dowy w dziedzinie dalszej roz- tyzmowi — kończy dziennik — budowy sieci kursów dla li- stanowi nowy wkład demo- kwidacji analfabetyzmu zosta- kracji ludowej w Polsce w nie znacznie przekroczony. dzieło podniesienia kultury na

Ogólnonarodowa generalna wyższy poziom.

Nareszcie na swoim miejscu! Gen. Clay — prezesem „General Motors”

BERLIN (PAP) Prasa berlińska cytując artykuł dziennika angielskiego „Daily Express”, który pisze o gubernatorze amerykańskim w Niemczech, generala Clay’a stwierdza, iż ma on objąć po powrocie do Stanów Zjednoczonych prezesurę koncernu samochodowego „General Motors”.

„Daily Express” charaktery-

zuje generała Clay’a jako człowieka porywczego, nerwowego i wybuchowego, który niejednokrotnie miał już ostre scysy z gubernatorem brytyjskim general Robertsonem, wykazującym wobec swego amerykańskiego partnera duże opanowanie i spokój.

Tylko przez opór i niecierpliwość generała Clay’a — stwierdza dziennik angielski — nie można było znaleźć dotychczas rozwiązania kryzysu berlińskiego. W czasie obrad, które toczyły się we wrześniu ub. r. nad tą sprawą gen. Clay przeciwstawiał się prowadzeniu dalszych pertraktacji, rzucił ołówki na stół i opuścił zebranie.

Kobiety francuskie

w IV rocznicę zwycięstwa

PARYŻ (PAP) — Z okazji czwartej rocznicy zwycięstwa nad hitlerowskim Mędzynarodowa Demokratyczna Federacja Kobiet zorganizuje pod pomnikiem Joanny D’Arcy manifestację połączoną z uczczeniem pamięci zamordowanej w Oświęcimiu bohaterki francuskiego ruchu oporu Danielle Casanova.

Fatalna gospodarka rządu Labour Party

Gwałtowny wzrost bezrobocia w Walii

LONDYN (PAP) — Na dorocznej konferencji Związku Górników Południowej Italii postanowiono interweniować u rządu w sprawie gwałtownego wzrostu bezrobocia w tym okręgu.

Jak wykazują dane oficjalne, w Południowej Walii jest obecnie ponad 40 tysięcy bezrobotnych.

Górnicy walijscy wybrali de-

legację, która wraz z posłami okręgów walijskich ma udać się do ministra gospodarki Crippsa z memorandum, przed stawiającym fatalną sytuację robotników.

Na konferencji wysunięto żądanie przyznania górnikom 14-dniowego płatnego urlopu na rok. Górnicy brytyjscy korzystali jedynie z 7 dni urlopu rocznie.

Nieugięta postawa ludu hiszpańskiego w zmaganiach o wolność i demokrację

Tow. Galle — członek KP Hiszpanii we Wrocławiu

WROCŁAW (PAP) Młodzież wrocławska i „dąbrowszczacy” zorganizowali w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego spotkanie z tow. Galle, członkiem Biura Politycznego Komunist. Partii Hiszpanii, członkiem egzekutywy SFMD i sekretarzem generalnym zjednoczonej młodzieży socjalistycznej Hiszpanii, który w przejeździe zabawił kilka godzin we Wrocławiu.

W spotkaniu z przedstawicielem walczącej o wyzwolenie spod reżimu frankistowskiego Hiszpanii wzięli udział

również przedstawiciele Partii i świata nauki.

Podczas spotkania tow. Galle, witany entuzjastycznie przez zgromadzonych, opisał niezwykle interesujące historie walk młodych partyzantów hiszpańskich przeciw faszystom frankistowskim, podkreślając dobitnie jedność całego narodu w nieustępliwych zmaganiach o wolność i demokrację.

Galle z całą serdecznością podziękował w imieniu ludu hiszpańskiego „dąbrowszcza-

kom” i młodzieży polskiej za nieniesienie pomocy więznom i ofiarom faszystowskiego terroru.

Na zakończenie przywódcę antyfaszystowskiej młodzieży hiszpańskiej zapewnił zebranych, że młodzież robotnicza jego kraju walczyć będzie o wolność i ustrój republikański.

Przemówienie tow. Galle przerywane było okrzykami, wznoszonymi na cześć Komunistycznej Partii Hiszpanii i bohaterskiej rewolucjonistki — La Passionarii.

W. Ażaiw

136

Daleko od Moskwy

Były to nowe rysy i z początku wydawały się Topolowowi nieprzyjemne i drażniły go bardzo; obecnie zaś występowały wciąż wyraźniej w charakterze młodego inżyniera. Stary pamiętał, jak pewien czas Kowszow ciaskał się i rwał na front, tam gdzie jest najtrudniej i najbardziej niebezpieczniej, jednakże zrozumiał wkrótce, że i tutaj toczy się walka o nowy projekt rurociągu, co jest również zadaniem frontowym. Skoro tylko znalazł swoje miejsce w tej walce, natychmiast charakter jego skrytykował się. Dlatego też Aleksy Kowszow jest w pracy nienasycony i w każdym najgłupszym wykreśle widzi państwową sprawę. Dlatego też jest tak niemiłosiernie wymagający nie tylko dla siebie, ale i dla innych, jest po prostu szorstki, surowy, aż staje się nietaktowny. Kiedy robi podwładnym wymówkę, to z ironią, ażeby silniejsze wywierała wrażenie. Ten młody człowiek lubi krytykę: jest niemal zadowolony, gdy dostaje od Batmanowa lub Beridzego burę i nawet przechwala się, że porządnie oberwał. Pewnego razu powiedział z przekonaniem: „Najbardziej skuteczną i najlepszą nauką w życiu — jest rozsądne besztanie lub urąganie mądrego zwierzchnika”.

Pracuje — z upojeniem. Obowiązki jego są bardzo liczne i wypełnia je bez wytchnienia. Pietia Gudkin ma racie; inżynier Kowszow naprawdę prawie oduczył się

spać. Na jedzenie zużywa zaledwie kilka minut, a w osobistych potrzebach jest prawie ascetą. Żenia kiedyś robiła mu wyrzuty, że sypia, nie skarżąc się, w pokoju, w którym jest zimno, jak na ulicy.

Taki właśnie jest Aleksy Kowszow. Oczywiście, Kuźma Kuźmicz widział również i wady swojego zwierzchnika — które prawdopodobnie można było tłumaczyć młodością. Brak jeszcze było Aleksemu Kowszowowi doświadczenia, które Topolow zdobył w ciągu długich dziesięcioleci lat praktyki życiowej. Braki w obyczaju i manierach — te można łatwo i szybko poprawić. Ważniejszy jest jednak brak kultury inżynierskiej. Kowszow często, jakby poomacku odnajdywał to, co stary widział już od pierwszego spojrzenia, poza tym nie posiadał łatwości w rozwiązywaniu problemów technicznych, jaką nabywa się dopiero w okresie dojrzałości.

W pośpiesznej pracy nad nowym projektem musieli, oczywiście, powstawać omyłki i braki. Twórczość techniczna składa się z mnóstwa szczegółów, tak jak dom składa się z cegiełek. On, inżynier Topolow, mógłby gdzieś tam pomóc Kowszowowi i poprawić go — lecz nie robił tego. Marszcząc się Kuźma Kuźmicz z przykrością przyznawał się przed sobą, że nawet zadowolony był z pomyłek Aleksa. Jak gdyby triumfował: „Patrzcie, jaki mądry! Chciałbyś, abym ja nagle oddał całe moje uzbierane kopiejkami bogactwo? Nie, najmilszy, sam sobie zbieraj”.

— „Do czego doszedłeś, marny Salieric Aduński” —

kpił sam z siebie Topolow. Pewnego razu, wyjątkowo rozniewany przez Aleksa Topolow, odmalował w swojej wyobraźni obraz

nieuniknionej jakoby degradacji Kowszowa. Może tak samo pochłonie go zgilek życia i zanim zdąży się obejrzeć, zamieni się w drugie wydanie inżyniera Topolowa. Każdego dnia będą się sypać na niego różne wciąż nowe i nowe obowiązki, różne zgłoszenia, raporty, wykresy, kosztorysy. Ani na chwilę nie uda mu się wypuścić z rąk słuchawki telefonicznej. Trzeba będzie nieskończoną ilość razy chodzić do różnych naczelników, uzgadniać z nimi różne kwestie, trawić godziny na posiedzeniach, odbywać podróże służbowe. Będzie się czuł jak człowiek, który biegnie do pożaru, a który zawsze się spóźnia.

W ten sposób i Aleksa opanuje zmęczenie i z biegiem czasu ochłonie. Zrodzi się w nim obojętność do pracy dnia powszedniego. Zdarzy mu się mieszać gdzieś na odludziu — inżynierowie budują przeważnie w różnych zapadłych dziurach, z daleka od miasta — tam przyzwyczail się do wina, preferansika i łatwych rozrywek. Oczywiście, w takich rozrywkach nie ma nic złego, lecz w końcu będą mu sprawiać więcej przyjemności, aniżeli sama praca. I chętnie będzie spędzał czas na plotkach, aniżeli na wzniosłych dyskusjach. A może się ożeni i zacznie razem z żoną chłwie zakupować różne drobiazgi: żardinierki, suknie, futra. Kupi sobie motocykl i w poszukiwaniu mocnych wrażeń, będzie pędził jak szalony, pełnymi kurzu drogami. Albo kupi sobie aparat fotograficzny i będzie fotografował fotogeniczne twarze znajomych. Albo też nabędzie dubeltówkę, która pozwoli mu zabijać kaczki i — czas. Słowem, coś wymyśli, aby znaleźć rozrywkę w chwilach wolnych od zajęć

(c. d. n.)

Kronika m. Radomska

KOMU WINSZUJEMY

Poniedziałek, dnia 9 maja

1949 r.

Dziś: Grzegorza

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 — Straż Pożarna
- 11 — Urząd Bezp. Publicznego
- 12 — „Głos Radomszczański“
- 12 — B. S. W. „Prasa“
- 13 — Powiatowa Komenda MO
- 51 — Miejski Komisariat MO
- 91 — Starostwo Powiatowe
- 50 — Szpital Powiatowy

Administracja — telefon nr. 12, czynna codziennie od godz. 9-ej do 16-ej.

Adres Redakcji i Administracji „Głosu Radomszczańskiego“
Radomsko, ul. Reymonta nr. 39.

Czytajcie Głos Radomszczański

Łask w Tygodniu Oświaty Książki i Prasy

W dniu wczorajszym zakończył się Tydzień Oświaty, Książki i Prasy, przebiegający pod hasłem: „Zmobilizujemy całe społeczeństwo do walki z analfabetyzmem, ciemnotą i zacofaniem“.

W ramach tego tygodnia w Łasku i powiecie zorganizowano szereg wystaw książek, imprez, odczytów itp.

Punktem kulminacyjnym uroczystości było w dniu wczorajszym wręczenie 4 gromadom z powiatu łaskiego kompletów książek, Delegacje z gromad: Wygietłów,

Zagadnienia gospodarcze na pierwszym planie

Od pracy Komitetów Gminnych PZPR zależy wykonanie planów produkcyjnych naszego rolnictwa

Celem naszych narodowych planów gospodarczych jest człowiek. Człowiek też jest ich realizatorem. Wszędzie tam, gdzie praca robotnika czy chłopstwa stwarza nowe wartości, tam kryje się tajemnica powodzenia lub niepowodzenia wszystkich planów gospodarczych.

Komitety Gminne PZPR winny zdawać sobie sprawę z tego, że ich praca na odcinku gospodarczym ma decydujący wpływ na realizację planów produkcyjnych naszego rolnictwa. Często gminne organizacje partyjne nie rozumieją konieczności interesowania się życiem gospodarczym gminy i czuwania nad wypełnieniem planów produkcyjnych. Porządku dziennego wielu zebrań komitetów gminnych zamykają się na sakramentalnych „zagajeniach“, „sprawach organizacyjnych“ i „wolnych wnioskach“, nie dotykając częstokroć nawet powierzchownie palących zagadnień gospodarczych terenu. Żadnej kontroli wypełnienia planów, żadnego wni-

kania w trudności i bolączki gospodarcze.

Większość naszych Komitetów Gminnych choruje również na chroniczny brak samodzielności. Zebrania obracają się niezmiennie wokół zagadnień płacenia składek członkowskich, punktu alności przybywania na zebrania partyjne i sprawy kolportażu prasy.

Czyżby istotnie brakło tematów do równie ważnych dyskusji nad lokalnymi sprawami gospodarczymi?

Wiemy dobrze z doświadczeń, iż funkcjonowanie i zaopatrzenie aparatu spółdzielczego ZSCh ma dotychczas poważne braki, że akcja „H“, że wiosenny skup ziemniaków niejednokrotnie przebiegają niezgodnie z planem.

Wiemy także, że ośrodki maszynowe, Państwowe Gospodarstwa Rolne, TOR-y itp. nie spełniają częstokroć swoich zadań.

Rozejrzmy się dobrze wokół siebie. Zagadnienia wal-

ki z analfabetyzmem, sprawiedliwy i celowy wymiar podatku gruntowego i wpłat na FOR oraz wiele innych problemów czeka na zbada- nie i rozwiązanie przez Gminne Komitety PZPR.

Nie zasklepiajmy się w ciasnych ramach suchych „spraw organizacyjnych“ za bierzmy się z inicjatywą i za- pałem do przełamywania trudności gospodarczych a wypełnimy trudne i odpo- wiedzialne zadanie, jakie dziś nakłada na nas partia.

Obrady aktywu związkowego w Piotrkowie

Zabierając głos na ostat- nim posiedzeniu aktywu związkowego w Piotrkowie tow. Lechowicz przewodni- czący Powiatowej Rady Związków Zawodow. ozna- mił, że zadaniem wszystkich członków poszczególnych Rad Zakładowych, mężów zaufania, patronów i opie- kunów zakładów pracy jest walczyć z wszelkimi obja- wami marnotrawstwa na te- renie swych zakładów.

Przystępując do planowe- go oszczędzania musimy zwrócić uwagę na braki i odpady w produkcji. Zada- niem bowiem naszym jest nakreślić na skalę ogólnokrajową plan oszczędności- wy wykonany przez systema- tyczne codzienne oszczędza- nie, przez maksymalne wy- korzystanie istniejących do- tąd rezerw i zlikwidowanie wszelkich cech marnotraw- stwa. Musimy zwiększyć wydajność pracy, wykorzy- stać w 100 procentach ma- szyn — tylko wtedy na- kreślony plan oszczędności- wy wykonamy bez żadnych trudności a z pewną nawet

nadwyżką. Niestety dotych- czas zdarza się, w niektó- rych piotrkowskich zakła- dach pracy, że maszyny wy- korzystywane są zaledwie w 40 procentach a nawet w 35 procentach. Stan ten mo- żemy usunąć przez usprawnie- nie i ulepszenie organiza- cji pracy.

Następnie tow. Lechowicz zaznaczył zebranych z no- wymi zarządzeniami, które obecnie wprowadzone zosta- ną na naszym terenie. Na podstawie rozporządzenia prezydium Komitetu Cen- tralnego Związków Zawo- dowych na terenie zakładu pracy oraz przy Związkach Zawodowych istnieje moż- liwość Związkowe Kasz Za- nomogowo Pożyczkowe. Wo- bec tego — oznajmił tow. Lechowicz — wszystkie ist- niejące do tej pory w zakła- dzie pracy kasz muszą ulec reorganizacji. Dokładnie in- strukcje i regulamin no- wych kas poszczególne od- działy związków otrzymają od swych Zarządów Głównych.

Następnie omówiona zo- stała sprawa kolonii letnich

dla dzieci. Rodzice dzieci wysłanych na kolonie oraz półkolonie opłacać będą nie wielkie składki w stosunku do swych zarobków.

W dalszym punkcie porzą- dku dziennego przystąpiono do wyboru opiekunów po- szcześnie zakładów pracy. Obowiązkiem ich bę- dzie interesować się wszyst- kimi sprawami dotyczącymi produkcji, akcji socjalnych, bezpieczeństwa i higieny, prac przydzielonych im za- kładów.

Opiekunem huty „Horten- sja“ wybrany został Kłopot- owski Bronisław, opiekun- em huty „Kara“ Paradow- ski Marian, opiekunem hu- ty „Feniks“ Mastalerz Ta- deusz, Fabryki B-ci Lubert i firm „Cerała“ — ob. Te- dorczyk Władysław, Fabry- ki Maszyn Rolniczych „Ko- rah“ — Łagwa Kazimierz, Piotrkowskich Zakładów Drzewnych na Buzaju — Grzejda Michał, Fabryki Dykt Sucholeńskich — Żół- towski Edmund, PZPB w Moszczenicy — Lechowicz Stanisław, PZPB w Bełcha- towie — Stefański Tadeusz, Zakładów Przemysłu Dro- żdżowego w Woli Krzyszto- porskiej — Kieruszał Stefan, Fabryki Chemicznej w Woli Krzysztoporskiej — Olejnik Jan, oraz Szwalni „Wyzwo- lenie“ Nr 1 i Nr 2 — Spo- rysiak Klara.

Oprócz powyższych zagad- nień omówiono również spra- wę reorganizacji sportu piotrkowskiego.

Komunikat ZMP — Pabianice

Zarząd Miejski ZMP za- wiadomienia, że w poniedziałek dnia 9 maja br. o godz. 19,30 odbędzie się zebranie Brygady Oświatowej w sali własnej przy ul. Bagatela 8. Obecność wszystkich człon- ków obowiązkowa.

Przygotowania do Święta Ludowego

Tegoroczne Święto Ludowe ob- chodzone będzie w całym kra- ju w dniu 5 czerwca pod ha- słem: walki o pokój, jednol- ności ludowego, pogłębiecia sojuszu chłopsko — robotnic- go, zwiększenia produkcji rol- nej i walki o pełną sprawiedli- wość społeczną.

Uroczystości Święta organi- zują: Stronnictwo Ludowe, Pol- skie Stronnictwo Ludowe i Związek Samopomocy Chłop- skiej przy współudziale Pol- skiej Zjednoczonej Partii Ro- botniczej, Związku Młodzieży Polskiej, związków zawodo- wych, spółdzielczości samo- pomocowej i organizacji „Służ- ba Polsce“. Ponadto przy or- ganizacji Święta pomagają bę- dą i współpracować terenowe Rady Narodowe, administra- cja, szkolnictwo, Liga Kobiet oraz inne instytucje, związki i organizacje, działające na wsi.

Zorganizowaniem Święta zaj- mą się specjalnie w tym celu stworzone komitety: central- ne, wojewódzkie, powiatowe, i gminne, które powołane zo- staną najpóźniej do 15 bm. Komitety te przeprowadzą s- w- roką akcję mobilizującą lud- ność wsi do masowego udziału w obchodzie Święta.

Przewiduje się również ma- sowy udział robotników fa- brycznych i młodzieży.

PRZETWÓRNIE OWOCOWO-WARZYWNA przygotują się do kampanii sezonowej

Centrala Rolnicza w Łodzi u- ruchomi w najbliższym czasie nową przetwórnię owocowo- wa- rzywną w Piątku, pow. łęczy- kiego. Wyprodukują ona w br. 123 tony różnych konserw owo- ców i warzyw. W budowie znaj- dują się zakłady przetwórcze owoców i warzyw w Białej Ra- wskiej.

Trzy inne przetwórnice w No- wej Wsi, pow. kutnowskiego, Rychłowicach, pow. radomszcza- Ńskiego i Końskich, przygotowu- ją się do kampanii sezonowej. Produkcja ich wyniesie przesz- ło 200 ton konserw owocowo- warzywnych oraz 260 hl. so- ków, ogólnej wartości 20 mln. zł.

Z Towarzystwa Burs i Stypendiów

W dniach od 22 do 28 bm. odbędzie się Tydzień Towa- rzystwa Burs i Stypendiów. W powiecie łaskim istnieje 20 kół tego towarzystwa. TBS prowadzi dwie bursy: męską w Pabianicach, liczą- cą 130 osób i koedukacyjną w Łasku dla 28 uczestników.

Oddział powiatowy TBS przyznał 86 stypendiów m- o- dzieży, pochodzącej ze środo- wiska robotniczego i chłop- skiego. Miesięcznie wypłaca się tej młodzieży 148 tysią- cy złotych.

W związku z Tygodniem TBS odbędzie się w dniu 12 maja zebranie organizacyjne Komitetu Powiatowego i od- prawa przesów kół. (be)

Pokaz budowy silosów

Poznanie metod i sposobu budowania silosów leży w interesie każdego rolnika. Silos pozwala na dyspo- nowanie kiszczkami w czasie kiedy paszy zielonej lub su- chej brakuje na wyżywienie inwentarza. Państwo docen- iając znaczenie silosów przychodzi rolnikom z wy- datną pomocą. Dowodem te- go może być zorganizowa- nie przez Starostwo Powia- towe Łęczycki pokaz bu- dowy silosów dla gmin: Tka- czew, Chociszew, Leśmierz w ośrodku szkół rolniczej w Tkaczewie.

Czyn 1-Majowy fabryk Radomska wykonany został z nadwyżką

Wszystkie zakłady pracy w naszym mieście — jak wy- nika już z ostatecznie doko- nanych obliczeń produkcyj- nych — swe zobowiązania w ramach Czynu Majowego wykonały z nadwyżką.

O przedterminowym wyko- naniu zobowiązań pierwszomajowych „Metalurgii“ i Państwowej Fabryki Mebli Giętych Nr 1 już podawali- śmy.

Państwowa Fabryka Meb- li Giętych Nr 2 już 28 kwie- tnia wykonała 18 tysięcy desek siedzeniowych i prze- kroczyła swoje zobowiąza- nie pierwszomajowe o 3 ty- siące sztuk, wartości 1 mil- lion 800 tys. złotych.

Państwowa Fabryka Ma- szyn Mińskich również w dniu 28 ub. m. wykonała produkcję wartości 1 milio- na złotych w ramach Czynu pierwszomajowego. Po- nad swe zobowiązania zało- ga wykonała dodatkowo — 4 imadła oraz uruchomiła 2 maszyny — tokarkę i wier- tarkę które w stanie niez- montowanym znajdowały się w magazynach fabrycz- nych.

Załoga huty „Edwardów“ zgodnie z uchwałą wykoń- czyła swą świetlicę, boisko sportowe i ponad zobowią- zanie dostarczyła 4 wagony wyrobów szklanych.

Załoga huty B. Morawski zgodnie z postanowieniem wyprodukowała 815 kg ga- lanterii szklanej wartości 100 tysięcy złotych.

Państwowa Fabryka Wy- robów Metalowych i Papy dostarczyła w ramach zobo-

wiązania pierwszomajowego ponad plan wyrobów drob- nych wartości 50 tysięcy złotych. Również przedter- minowo gospodarczym spo- sobem robotnicy tego zakła- du pracy wykonali do dnia 28 kwietnia matryce do pro- dukcji łańcuchów i zaoszczędzili w ten sposób 40 ty- siący złotych.

Ponadto uruchomiono go- spodarczym sposobem nową spawarkę elektryczną. Przy jej zmontowaniu i wykona- niu robotnicy zaoszczędzili 200 tysięcy złotych. Na dzień Święta Pracy oddano do u- żytku bębnownię.

Uczniowie szkół radom- szczańskich — podstawo- wych i średnich doprowadzi- li do porządku obejścia swych szkół oraz przygoto- wali na sezon letni boiska sportowe, które zostały już oddane do użytku.

Klasy gimnazjalne i lice- alne szkół radomszczańskich zasadziły drzewami i raba- tami ulicę przed szkołami i prowadzące do szkół. Na te prace w ramach szkolnego Czynu Majowego przeznaczy- li uczniowie 1600 godzin pracy.

Junackie hufce SP dopro- wadziły do porządku plac,

na którym w dniu 1-ym Ma- ja odbyła się zabawa ludo- wa. Przy sadzeniu drzewek w mieście i powiecie junacy SP przepracowali do dnia 1-go Maja 2000 dniówek.

Z nadwyżką wykonali swe zobowiązania pierwszomajowe chłopcy w terenie po- wiatu.

Związek Samopomocy Chłopskiej w Brudziecach za- lecił ponad plan 10 ha nieu- żytków w gromadzie Bru- dzice. Razem w pracach za- lesieniowych w gminie Bru- dzice udział wzięło 1000 mie- szkańców tej gminy. Dz.

Tomaszów i Piotrków witają kolarzy uczestników wyścigu Praga-Warszawa

Tomaszów

Dziś kolarze biorący u- dział w gigantycznym wy- ścigu Praga—Warszawa star- tują do ostatniego ósmego etapu, którego trasa prowa- dzi z Łodzi przez Piotrków, Tomaszów Mazowiecki do Warszawy.

Start nastąpi z przed gma- chu Redakcji „Głosu Robot- niczego“ w Łodzi o godz. 13.30 a przejazd uczestni- ków przez nasze miasto spo- dziewany jest około godz. 16.00. Trasa po przez Tomaszów biegnie ulicami: Wojska Polskiego, Placem Kościuszkim, Roli Żywiejskie- go i Warszawską.

Powołany miejscowy Ko- mitet Organizacyjny poczy-

nił wszelkie przygotowania do godnego przyjęcia kolar- zy tej międzynarodowej im- prezy, imprezy sportowców robotniczych wszystkich kra- jów. Porządek na trasie u- trzymywane będą: Milicja O- bywatelska, ORMO, straża- cy, Junacy „Służby Polsce“ i zorganizowana w ZMP młodzież.

Na ulicę, którymi kolarze przejeżdżać będą wylegnie- cały Tomaszów, by powitać i podziwiać ich. Apelujemy równocześnie o pełne pod- porządkowanie się wszelkim zarządzeniom członków Ko- mitetu Organizacyjnego i porządkowców. Winno być naszą ambicją by Toma- szów zdał egzamin pod- względem organizacyjnym,

przez zachowanie wzorowe- go porządku na trasie.

W żadnym wypadku nie- dopuszczalnym jest wychod- zenie czy przebieganie ulic — którymi przejeżdżać będą kolarze w czasie wyści- gu, tak samo jak ostrzec na- leży miejscowych kolarzy i motocyklistów przed „wita- niem“ kolarzy poza grani- cami miasta i „towarzysze- niem“ im na trasie.

A więc dziś przed czwar- tą wszyscy witamy wyścig Praga — Warszawa!

Piotrków

W dniu dzisiejszym o- godz. 15-ej po południu przez Piotrków przejeżdżać będą kolarze uczestnicy II

Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego Praga—Warsza- wa.

W związku z tym komitet terenowy wyścigu apeluje do wszystkich mieszkańców naszego miasta o liczne stawi- enictwo na trasie prze- jazdu kolarzy.

Trasa przebiegać będzie uli- cami Łódzką, Stalina i Wol- borską. Brama powitalna urządzona zostanie przy- zbiegu ulic Łódzkiej i To- polowej. Młodzież ZMP o- raz SP ubrana w mundury organizacyjne tworzyć bę- dzie szpalier wzdłuż całej trasy.

Komitety przypominają o do- pilnowaniu na trasie wyści- gu dzieci nieletnich oraz trzymaniu psów na uwięzi.

SPORT

Vesely jest nie do pobicia!

Czech pierwszy wpadł na metę w Helenowie przed Francuzem Riegert, Rumunem Negoescu i Łódzianinem Pietraszewskim — W klasyfikacji drużynowej wysuneliśmy się na II miejsce

Lucjan Pietraszewski jak przystało na Łódzianina pierwszy z Polaków minął taśmę na torze w Helenowie.

Dzień wstał chłodny i chmurny. Przed hotelem Polonia o godzinie 9 rano zaczęli gromadzić się już zawodnicy i zajęli miejsca w samochodach. Kurzone bładniebieskie autokary przygotowały się do nowej drogi — najdłuższego etapu II Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego Praga — Warszawa: Wrocław — Łódź. Przed startem honorowym, który znajdował się przed redakcją „Gazety Robotniczej”, bratniego organu „Trybuny Ludu”, pomimo chłodu i bardzo niepewnej pogody zgromadziło się wielu sympatyków kolarstwa, którzy jeszcze raz przyszli zobaczyć dzielnych kolarzy przed wyruszeniem w dalszą długą drogę.

Start miał bardzo uroczystą oprawę. Po oficjalnych przemówieniach w których zgodnie podkreślano wielką radość z powodu zbliżenia jakiego nastąpiło dzięki wyścigowi Praga — Warszawa pomiędzy sportowcami państw demokracji ludowych a sportowcami organizacji robotniczych krajów kapitalistycznych — a przede wszystkim kim Francji, po nie mniej w ciepłym tonie utrzymanych przemówieniach kierowników poszczególnych drużyn po odegraniu Międzynarodówki o godzinie 10.40 długi korowód kolarzy ruszył w stronę „Pisego Pola”, gdzie nastąpił start ostry.

Po chwilowym przejaśnieniu niebo znów zachmurzyło się czyżby cały krajobraz tak ponurym, że zapomniało się, że to wiosna, maj. Przez wąskie szczyty niedomkniętych szyb naszego wozu wdziera się przejmujący chłód i zupełnie psuje nam nastrój. Jeszcze tylko potrzeba aby znów zaczął padać deszcz, który co chwilę towarzyszył nam w drodze do Wrocławia.

Silny jednak wiatr boczny szybko przegania chmury.

Zawodnicy jadą początkowo zwartą grupą, ale nie trwa to długo. Wkrótce wyścig niespodziewanie ożywia się i w rezultacie zawodnicy rozciągają się długą wstęgą.

Osiem kilometrów za Oleśnią zaczyna się już długa seria defektów. Pierwszą ich ofiarą pada Albin Gani, później co chwilę niemal mijamy podobnych mu pechowców. Zmieniają detki Bułgar Dobrev, Czech Aubrecht i wielu innych. Na szczęście nie widzimy jeszcze wśród nich Polaków. Jednym z pierwszych pechowców wśród nich był Wrzesiński, który na 51 kilometrze musi wysiadnąć i reperować łańcuch. Za wodnicy jadą teraz grupkami, w bardzo dużych niekiedy odległościach od siebie. To ostre tempo nadal wyścigowi nasi chłopczy wychodzą słusznie z założenia, że tylko na tym etapie będą mieli ostatnią niemal szansę poprawić swą lokatę w klasyfikacji drużynowej. Kiepska nawierzchnia szosy, na którą często składa się gruba warstwa żwiru, lub pokiereszowanego smółca nie oszczędza jednak naszych kolarzy. Coraz częściej pozostawiamy poza sobą białoczerwone ich postacie pochylone nad leżącą przy rowie maszyną.

Syców wita nas orkiestrą i rzesistymi brawami wszystkich swych mieszkańców.

Humor poprawia nam jeszcze to, że z chmur ukazują się wreszcie słońce i nadaje żywych ław całemu wyścigowi. Szesć kilometrów za Sycowem mijamy subto jakoś jadącego Kapiaka „Szpagata” pech też nie ominął. Po chwili musi „wysiadać” i rzucić przednie koło.

Z wielkim trudem po szczególnym wyminięciu wielu aut towarzyszącym zawodnikom do chodzimy co raz bliżej czołówek. Po drodze mijamy Motykę, później jadącego samotnie Rzeźnickiego, który z wysiłku zwrócił głowę na samą niemal kierownicę i wreszcie mijamy Kępnego. Na trasie przejazdu tłumy. Z domów powiewają flagi o barwach państwowych nadające malowniczo miasteczku uroczysty wygląd. Z zainstalowanego tu punktu odżywczego mało kto korzysta. Niepokalanie w swej bieli siostry Czerwonego Krzyża są niepokieszone.

Tuż za Kępem mijamy pięknie kręcących Czechów Doleżalikę i Pavlasę, a nieco dalej dwóch Łódzian Salygę i Leśkiewicza. Przed nimi jadą Rumun Nikulescu i jeden z Czechów. Czołówek dostrzegamy wreszcie po 3 kilometrach. Pro wadzi ją najczęściej żółta koszulka Veselęgo, tempo jej prze

kracza 40 km na godzinę. Jedzie w niej 5 kolarzy wśród nich dwóch Polaków Wójcik i Pietraszewski.

W tyle za nami trwał jednak szalony pościg. Francuzi Herbulot, Riegert i Rumun Negoescu do spółki z jeszcze jednym Rumunem, któremu błoto tak zamazało numer startowy, że nie sposób go było zidentyfikować.

na 110 km od Łodzi doszli do czołówek, która oderwała się od nich zaraz niemal za Sycowem. Lututów mija więc już czołówek składająca się z 9 kolarzy. Za Złoczowem odpała z niej jeden Rumun, a za Sieradzem rozstrzyga się już właściwy wyścig.

Korzystając ze wznieślenia odrywa się od czołówek Vese-

ly i jadąc niezwykle równo zdobywa w oczach coraz większą przewagę. Vesely mija samotnie Zduńską Wolę i coraz bardziej oddala się od grupy w której jadą Rumuni: Sandra i Negoescu, Francuzi: Heibulot i Rigers, Wójcik oraz Pietraszewski, nie dając się już im dojść do samej mety w Helenowie.

W Helenowie dawno nie oglądaliśmy już takich tłumów i takiego entuzjazmu. Stadion wprost huczał od braw i od okrzyków dopingujących każdego z przybyłych na tor zawodników, a niemal już szalał, gdy przy wjeździe ukazała się biała czerwona koszulka Polaka. Wczorajszy dzień z pewnością na długo pozostanie nam wszystkim w pamięci.

Rumun Negoescu błysnął wczoraj doskonałą formą, zajmując w klasyfikacji indywidualnej na etapie Wrocław — Łódź 3 miejsce.

Mistrzowie Polski w boksie

WROCLAW. — We Wrocławiu zakończyły się indywidualne mistrzostwa Polski w boksie. Tytuły mistrzów w kolejności wag zdobyli: Kasperczak (Wrocław), Grzywoz (Śląsk), Antkiewicz (Gdańsk), Czortek (Warszawa), Chychła (Gdańsk), Nowara (Śląsk), Szymura (Warszawa), Klimecki (Wrocław).

Wyniki techniczne

VII ETAP WROCLAW — ŁÓDŹ			
	czas	godz.	min. sek.
1. Polska I	16	56	38
2. Czechosłowacja I	16	59	06
3. Francja I	17	03	48
4. Rumunia I	17	05	03
5. Francja II	17	07	50
6. Francja III	17	15	52
7. Polska II	17	14	
8. Bułgaria I	17	22	11
9. Czechosłowacja II	17	27	37
10. Polska III	17	33	55
11. Węgry I	17	35	08
12. Węgry II	17	44	29
13. Czechosłowacja III	18	02	18
14. Rumunia II	18	27	06
15. Bułgaria III	18	30	05
16. Finlandia I	19	07	09
17. Bułgaria II	19	13	11

Wskutek jazdy za motocyklem zawodnika albańskiego Gani, który za to przestępstwo został dyskwalifikowany i usunięty z wyścigu — drużyna albańska przestała istnieć.

WYNIKI INDYWIDUALNE VII ETAPU WROCLAW — ŁÓDŹ

Indywidualne wyniki VII etapu przedstawiały się następująco:

	czas	godz.	min. sek.
1. Vesely CSR	5	29	58
2. Riegert Francja	5	33	34
3. Negoescu Rum.	5	33	57
4. Pietraszewski Polska	5	34	08
5. Wójcik P.	5	36	53
6. Sandra Rum.	5	36	55
7. Herbulot (Fr)	5	40	33
8. Bathie (Fr)	5	41	40
9. Bohdan CSR	5	44	30
10. Garnier (Fr)	5	44	38
11. Holubek CSR	5	44	38
12. Donati (Fr)	5	44	49
13. Vawerka CSR	5	44	54
14. Salyga Polska	5	45	14
15. Garnier Franc.	5	45	25
16. Nordhadian Rumunia	5	45	26
17. Leśkiewicz Pol	5	45	38

DRUŻYNOWO PO VII ETAPACH

Miejsce	czas	godz.	min. sek.
I Francja II	94	41	35

WYNIKI INDYWIDUALNE PO 7 ETAPACH

	czas	g.	m.	s.
1. Vesely CSR	31	16	16	
2. Herbulot Franc.	31	27	47	
3. Riegert Franc.	31	28	31	
4. Garnier Franc.	31	31	45	
5. Rathie Franc.	31	32	07	
6. Wójcik Polska	31	32	17	
7. Sere Węgry	31	41	54	
8. Bordel Franc.	31	43	44	
9. Puklicky CSR	31	45	30	
10. Pietraszewski Polska	31	45	47	
11. Salyga Polska	31	46	11	
12. Bennedetto Franc.	31	46	33	
13. Holubec CSR	31	48	38	
14. Leśkiewicz Pol.	31	49	47	
15. Darbois Franc.	31	57	10	
16. Rzeźnicki Pol.	31	57	31	
17. Sandra Rum.	31	57	39	
18. Nowoczek Pol.	31	58	48	
19. Siemiński Pol.	32	01	28	
20. Nicolescu Rum.	32	03	08	

Co nam mówili

nasi kolarze po zejściu z rowerów

— Z VII etapu jestem bardzo zadowolony — mówił nam w drodze do hotelu moralny wódz naszych kolarzy Napierała, który towarzyszy wyścigowi od granicy polskiej. Żeby nie defekty wszystko poszło po naszej myśli. No, ale cóż. Kapiak i Bukowski złamali kierownicę, Wrzesiński zerwał łańcuch, a Rzeźnicki miał 2 gumy.

Vesely jest w tym roku o wiele lepszy niż w roku ubiegłym. Nie stoimy jeszcze na straconej pozycji, ale nie będzie łatwo wyprowadzić już Francuzów.

Pietraszewski narzeka na ciężką trasę i chwali dobry system jazdy Francuzów. Jest zdania, że drużynowo wyślijmy dobrze.

Leśkiewicz jak się okazuje prześladował wyjątkowy pech. 2 razy dochodził czołówek i dwa razy „łapał gumę”.

Czyż zwierzył się nam, że bardzo stęsknił się za żoną. Miał również wczoraj 2 gumy i przez 140 kilometrów jechał razem z Wójcikiem i Veselym.

Siemiński na 100 km przed Łodzią złapał koło, ale nie narzeka, przeciwnie jest zdania, że jest dobrze.

Kapiak jest zdania, że gdyby nie defekty po wczorajszym etapie byłoby w ogólnej klasyfikacji na I miejscu.

Z Rumunią dwie porażki

Wczoraj został rozegrany w Bukareszcie międzypaństwowy mecz piłkarski Polska — Rumunia. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Rumunii 2:1 (2:0).

Rumuni przewyższali nas przede wszystkim szybkością. Jedyną bramkę strzelił dla nas w 18 minucie drugiej połowy W Warszawie Polska B przegrała z Rumunią B w identycznym stosunku 1:2 (1:2). Bramkę dla Polski zdobył Aniola.

ZYGMUNT KOWALSKI
poleca artykuły sportowe
Łódź, ul. Nawrot 8
telef. 171-27

Teodor Dreiser 117 Tragedia Amerykańska

— Nie powiedziałem wcale, że nigdy dla niej nie miałem współczucia, — odpowiedział wyzywającym głosem Clyde czując na sobie oczy Jephsona.

— O, tak. Pozwoliłbyś jej czekać do nieskończoności!

— Przyszedłem się przecieć, że nie... obchodziłem się z nią dobrze...

— Ha! ha! Nie traktował jej dobrze! I dlatego, żeś się przyznał i że inni świadkowie też coś o tym mówili, masz nadzieję, że wyjdiesz stąd jako człowiek wolny, prawda?

Belknap nie mógł już dłużej wytrzymać. Zwrócił się gwałtownie do przewodniczącego i zawołał:

— To jest haniebne, Wysoki Sądzie! Czyż pan prokurator ma zamiar rozstrząsać każde pytanie?

— Nie widzę w tym nic nieodpowiedniego — odrzekł przewodniczący. — W każdym razie pan prokurator zechce formułować pytania wyraźnie.

Mason przyjął naganę lekko i zwrócił się znów do Clyda — Griffithsie, przynajmniej, że siedzisz w łodzi na środku jeziora trzymając w ręce aparat fotograficzny, do którego z początku nie chciałeś się przyznać?

— Tak, trzymałem.

— A panna Alden siedziała u steru łodzi?

— Tak.

— Proszę cię, Burton, każ przynieść tę łódź — zwrócił się do swego urzędnika.

Po chwili czterech woźnych wniosło z biura prokuratora łódź, tę samą łódź, z jeziora Big Bittern i ustawiło ją przed stołem sędziowskim. Clyda przeszedł mróz. Wpatrzył się nieprzytomnym wzrokiem. Ta sama łódź! Mrugał oczyma i trząsł się, a w całej sali panowało poruszenie, wywołane tym widokiem.

Mason trzymał w ręku aparat i machając nim w powietrzu zawołał:

— Masz teraz wszystko, nawet aparat, który „nigdy do ciebie nie należał”, Griffithsie! Wejdźże teraz do łodzi z taski swojej, weź aparat i pokaż wszystkim, gdzie siedziałeś, a gdzie panna Alden, i wiernie, o ile się da, odtwórz, jak ją uderzyłeś, gdzie i jak ona upadła.

— Oponuje! — zawołał Belknap.

Nastąpiły długie i nużące argumentacje zakończone tym, że przewodniczący zgodził się na tego rodzaju demonstrowanie. Clyde jednak zawołał jeszcze:

— Przecież jej umyślnie nie uderzyłem!

— Tak, słyszałem o tym — odpowiedział na to Mason.

Wszedł więc Clyde do łodzi, usiadł na środkowym siedzeniu, a trzech ludzi trzymał łódź mocno.

— A teraz, Newcomb, usiądź, proszę cię, na miejscu, gdzie siedziała panna Alden, i przyjmij taką pozycję, jaką podobno zachowała panna Alden.

Newcomb wszedł do łodzi, a Clyde napróżno szukał oczu Jephsona, który w tej chwili był do niego obrócony tyłem.

— Teraz, Clydzie Griffithsie — dyrygował Mason —

pokaż, jak panna Alden zbliżyła się do ciebie. Pokaż mu, jak to ma zrobić.

Clyde, z sercem strwożonym, odczuwając całą niewiarę godność tej sytuacji, podniósł się i w zupełnie niezręczny, nieprawdopodobnie niezgrabny sposób starał się pokazać, jak Roberta się podniosła i prawie pełną przybliżyła się do niego i w czasie tego potknęła się i upadła. Następnie z aparatem w ręce próbował pokazać, o ile sobie mógł przypomnieć, jak bezwiednie podniósł rękę i uderzył Robertę. Nie wie nawet, w jakie miejsce, może w brodę czy w policzek, nie jest tego pewien, ale zupełnie niechcący i chyba tak lekko, że nie mógł jej zranić.

Teraz zawiązał spór między Masonem i Belknappem co do wartości takiej demonstracji, tym bardziej, że Clyde sam powiada, że nie pamięta dobrze. Przewodniczący jednak zezwolił na dalszy spektakl, który miał wykazać, czy uderzenie Clyda było silne czy lekkie.

— Ależ na miłość boską — upierał się Belknap — jakże można demonstrować na panu Newcombie, który jest mężczyzną dobrze zbudowanym, i porównywać go z dziewczyną wątłą i lekką?

— Dobrze! Weźmy w takim razie kobietę o wadze i budowie panny Alden!

Tu Mason zwrócił się do panny Zillah Saunders i kazał jej zająć miejsce Newcomba. Belknap oponował i przeciw temu:

— I cóż z tego? Warunki przecie nie są takie same! Łódź nie jest na wodzie. Ludzie nie są w tym samym usposobieniu i nie będzie to nieumyślne uderzenie.